

Аналіз статей глави 16 Господарського кодексу України

Господарський кодекс України					
Глава 16. ВИКОРИСТАННЯ У ГОСПОДАРСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ					
№	Норма діючого ГКУ	Чи дублює норма положення інших НПА/відсилає до них	Судова практика	Пропозиції щодо зміни формулювання / перенесення	Аргументація
1.	<p>Стаття 154. Регулювання відносин щодо використання у господарській діяльності прав інтелектуальної власності</p> <p>1. Відносини, пов'язані з використанням у господарській діяльності та охороною прав інтелектуальної власності, регулюються цим Кодексом та іншими законами.</p> <p>2. До відносин, пов'язаних з використанням у господарській діяльності прав інтелектуальної власності, застосовуються положення Цивільного кодексу України з урахуванням особливостей,</p>	Стаття не дублює положення інших законодавчих актів.	Стаття 154 – 6 посилань на судову практику (2 – втратили чинність).	Пропонуємо скасувати в цілому статтю	Стаття є «вступною» та визначає коло нормативних актів, що застосовуються під час регулювання відносин права інтелектуальної власності між учасниками господарських відносин.

<p>передбачених цим Кодексом та іншими законами.</p>				
<p>Стаття 155. Об'єкти прав інтелектуальної власності</p> <p>1. Об'єктами прав інтелектуальної власності у сфері господарювання визнаються:</p> <p>винаходи та корисні моделі;</p> <p>промислові зразки;</p> <p>сорти рослин та породи тварин;</p> <p>торговельні марки (знаки для товарів і послуг);</p> <p>комерційне (фірмове) найменування;</p> <p>географічне зазначення;</p> <p>комерційна таємниця;</p> <p>комп'ютерні програми;</p> <p>інші об'єкти, передбачені законом.</p>	<p>Стаття частково дублює положення частини першої статті 420 ЦК, якою визначено перелік об'єктів права інтелектуальної власності.</p>	<p>Стаття 155 – 6 посилає на судову практику (2 – втратили чинність).</p>	<p>Пропонуємо статтю скасувати в цілому</p>	<p>Відносини щодо визначення переліку об'єктів права інтелектуальної власності цілком врегульовано ЦКУ</p>
<p>2. Загальні умови захисту прав інтелектуальної власності на об'єкти, зазначені у цій статті, визначаються Цивільним кодексом України.</p>	<p>Стаття відсилає до ЦКУ та інших спеціальних Законів України що регулюють відносини щодо окремого об'єкта (об'єктів) права інтелектуальної власності.</p>			

<p>Стаття 156. Правомочності щодо використання винаходу, корисної моделі та промислового зразка</p> <p>1. Право інтелектуальної власності на винахід, корисну модель, промисловий зразок відповідно до законодавства України засвідчується патентом.</p>	<p>Частина перша статті 156 дублює положення частини першої статті 462 ЦКУ</p>	<p>Стаття 156 – 1 посилання на судову практику.</p>	<p>Пропонуємо статтю скасувати в цілому</p>	<p>Відносини, що регулює стаття 156, також врегульовуються відповідними статтями ЦКУ та спеціальними Законами України.</p> <p>Положення статті 156 не йдуть врозріз із вказаними законодавчими актами та не визначають жодних особливостей стосовно суб'єктів господарювання як суб'єктів прав на об'єкти інтелектуальної власності.</p>
<p>2. Відносини суб'єкта господарювання, що є роботодавцем для винахідника (винахідників) або автора (авторів) об'єктів, зазначених у частині першій цієї статті, щодо прав на одержання патенту і права використання зазначених об'єктів інтелектуальної власності регулюються Цивільним кодексом України та іншими законами.</p>	<p>Ч. 2 є відсилочною до ч. 2 статті 464 ЦКУ та ст.ст. 7, 8 Закону України «Про охорону прав на промислові зразки» та ст.ст. 8, 9 Закону України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі» та не містить змістовного регулювання.</p>			

<p>3. Використання винаходу, корисної моделі чи промислового зразка у сфері господарювання є:</p> <p>виготовлення, пропонування для продажу, запровадження в господарський (комерційний) обіг, застосування, ввезення чи зберігання з зазначеною метою продукту, що охороняється відповідно до закону;</p> <p>застосування способу, що охороняється відповідно до закону, або пропонування його для застосування в Україні за умов, передбачених Цивільним кодексом України;</p> <p>пропонування для продажу, запровадження в господарський (комерційний) обіг, застосування, ввезення чи зберігання з зазначеною метою продукту, виготовленого безпосередньо способом, що охороняється відповідно до закону.</p>	<p>Ч.3 дублює положення ч. 2 статті 20 Закону України «Про охорону прав на промислові зразки та ч. 2 ст. 28 Закону України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі »</p>			
---	---	--	--	--

<p>4. Суб'єктам господарювання належить право попереднього використання винаходу, корисної моделі чи промислового зразка за умов, передбачених Цивільним кодексом України.</p>	<p>Ч. 4 є відсилочною до статті 470 ЦКУ</p>			
<p>5. Володілець патенту може передавати свої права щодо використання винаходу, корисної моделі чи промислового зразка як вклад у статутний капітал підприємства.</p>	<p>Ч.5 дублює положення ч. 3 статті 424 ЦКУ, що визначає, що майнові права інтелектуальної власності можуть відповідно до закону бути вкладом до статутного капіталу юридичної особи, предметом договору застави та інших зобов'язань, а також використовуватися в інших цивільних відносинах</p> <p>Вказана стаття має дію щодо усіх об'єктів права інтелектуальної власності.</p>			
<p>6. Правила цієї статті застосовуються також до регулювання відносин, що виникають у зв'язку з реалізацією у сфері господарювання прав на сорти рослин та породи тварин.</p>	<p>Майнові і особисті немайнові відносини, що виникають у зв'язку з набуттям, здійсненням та захистом прав інтелектуальної власності на сорти рослин регулюються Главою 42 Право інтелектуальної власності на сорт рослин, породи тварин Законом України «Про охорону правна сорти рослин»</p>			

<p>Стаття 157. Правомочності щодо використання торговельної марки</p> <p>1. Право інтелектуальної власності на торговельну марку засвідчується свідоцтвом у випадках і порядку, передбачених законом.</p>	<p>Ч.1 статті 157 дублює положення частини першої статті 494 ЦКУ та ч. 3 статті 5 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів та послуг»</p>	<p>Стаття 157 – 10 посилань на судову практику</p>	<p>Пропонуємо статтю 157 скасувати, крім ч. 7</p>	<p>Відносини, що регулює стаття 157, також врегульовуються відповідними статтями ЦКУ та спеціальними Законами України.</p> <p>Положення статті 156 не йдуть врозріз із вказаними законодавчими актами та не визначають жодних особливостей стосовно суб'єктів господарювання як суб'єктів прав на об'єкти інтелектуальної власності.</p>
<p>2. Використанням торговельної марки у сфері господарювання визнається застосування її на товарах та при наданні послуг, для яких вона зареєстрована, на упаковці товарів, у рекламі, друкованих виданнях, на вивісках, під час показу експонатів на виставках і ярмарках, що проводяться в Україні, у проспектах, рахунках, на бланках та в іншій документації, пов'язаній з впровадженням зазначених товарів і послуг у господарський (комерційний) обіг.</p>	<p>Ч.2 статті 157 дублює положення ч. 4 статті 16 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів та послуг»</p>			

<p>3. Свідоцтво надає право його володільцеві забороняти іншим особам використовувати зареєстровану торговельну марку без його дозволу, за винятком випадків правомірного використання торговельної марки без його дозволу.</p>	<p>Ч.3 статті 157 дублює положення частини першої статті 495 ЦКУ та ч. 5, 6 статті 16 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів та послуг»</p>			
<p>4. Суб'єкти права на торговельну марку можуть проставляти попереджувальне маркування, яке вказує на те, що торговельна марка, яка застосовується, зареєстрована в Україні.</p>	<p>Ч.4 статті 157 дублює положення ч. 10 статті 16 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів та послуг»</p>			
<p>5. Суб'єкти права на торговельну марку, які здійснюють посередницьку діяльність, можуть на підставі договору з виробником товару (послуг) використовувати свою торговельну марку з торговельною маркою виробника, а також замість його торговельної марки.</p>	<p>Ч.5 статті 157 дублює положення ч. 11 статті 16 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів та послуг»</p>			

	<p>6. Право інтелектуальної власності на торговельну марку може бути передано як вклад до статутного капіталу суб'єкта господарювання.</p>	<p>Ч.6 дублює положення ч. 3 статті 424 ЦКУ, що визначає, що майнові права інтелектуальної власності можуть відповідно до закону бути вкладом до статутного капіталу юридичної особи, предметом договору застави та інших зобов'язань, а також використовуватися в інших цивільних відносинах</p>			
	<p>7. У разі банкрутства суб'єкта господарювання право на торговельну марку оцінюється разом з іншим майном цього суб'єкта.</p>	<p>Аналогічні норми відсутні у ЦК та інших Законах України</p>	<p>Ч. 7 – жодного посилання на судову практику</p>	<p>Можна положення ч. 7 ст. 157 перенести в ЦК</p>	
	<p>Стаття 158. Правомочності щодо використання торговельної марки, право на яку належить кільком особам</p> <p>1. Торговельна марка, право на яку належить кільком особам, - це марка, що відрізняє товари і послуги учасників об'єднання підприємств (торговельна марка об'єднання, спільна торговельна марка) від однорідних товарів і послуг інших суб'єктів</p>	<p>Стаття 158 частково дублюється у ч. 3 ст. 16 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», а ч. 2 ст. 158 є відсилочною до ч. 2 ст. 14 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг»</p>	<p>Ст 158 – 1 посилання на судову практику</p>	<p>Ст. 158 слід скасувати в цілому</p>	<p>Стаття частково дублює положення Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» та не встановлює особливостей правового регулювання.</p> <p>Крім того, стаття дублює за змістом визначення поняття «знак для товарів і послуг», визначений ст. 1 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг»</p>

<p>господарювання, або використовується спільно кількома суб'єктами в інших випадках, передбачених законом.</p> <p>2. Реєстрація торговельної марки, право на яку належить кільком особам, здійснюється в порядку, встановленому законом.</p>				
<p>Стаття 159. Правомочності суб'єктів господарювання щодо комерційного найменування</p> <p>1. Суб'єкт господарювання - юридична особа або громадянин-підприємець може мати комерційне найменування.</p>	<p>Перше речення ч. 1 ст. 159 дублюється в ч. 2 ст. 90 ЦКУ</p>	<p>Ч. 1 ст. 159 – 5 посилань на судову практику</p>	<p>Перше речення ч. 1 ст. 159 вилучити</p>	
<p>Громадянин-підприємець має право заявити як комерційне найменування своє прізвище або ім'я.</p>	<p>Друге речення ч. 1 ст. 159 не дублюється у жодному законодавчому акті</p>			

	<p>5. Особа, яка використовує чуже комерційне найменування, на вимогу його власника зобов'язана припинити таке використання і відшкодувати завдані збитки.</p>		<p>Ч. 5 ст. 159 – 3 посилення на судову практику</p>		
	<p>Стаття 160. Правомочності щодо використання географічного зазначення</p> <p>1. Право на використання географічного зазначення мають лише суб'єкти господарювання, які виробляють товари (надають послуги), щодо яких здійснено державну реєстрацію відповідного географічного зазначення.</p>	<p>Ч.1 ст. 160 – аналогічні за змістом положення містяться у ст.. 502 ЦКУ</p>	<p>Жодного посилення на судову практику</p>	<p>Положення ч.ч. 1, 2,4 скасувати</p>	<p>Аналогічні за змістом норми передбачені у ЦКУ та Законі України «Про охорону прав на зазначення походження товарів»</p>

	<p>2. Використання географічного зазначення суб'єктом господарювання вважається: застосування його на товарах, для яких зареєстровано це географічне зазначення, а також на упаковці; застосування в рекламі, проспектах, рахунках, друкованих виданнях, офіційних бланках, вивісках тощо.</p>	<p>2 ст. 160 – ч. 5 ст. 17 Закону України «Про охорону прав на зазначення походження товарів»</p>			
	<p>3. Суб'єкти господарювання, які здійснюють посередницьку діяльність, можуть використовувати свою торговельну марку поряд з географічним зазначенням товару виробника не інакше як на підставі договору.</p>	<p>Подібні за змістом норми відсутні у інших законодавчих актах</p>		<p>Ч.3 ст. 160 можна перенести до Закону України «Про охорону прав на зазначення походження товарів»</p>	
	<p>4. Умови надання правової охорони географічного зазначення визначаються законом.</p>	<p>Норма є відсилочною до Закону України «Про охорону прав на зазначення походження товарів»</p>			
<p>Стаття Використання країни походження товару</p>	<p>161. 1. Вироби іноземного</p>	<p>Стаття не дублює положення інших НПА.</p>	<p>1 посилання на судову практику</p>	<p>Перенести статтю в Закон України «Про захист прав споживачів»</p>	

<p>походження або у встановлених законодавством випадках їх упаковка, а також виробу вітчизняного виробництва чи їх упаковка, призначені для експорту, повинні містити інформацію про країну їх походження.</p> <p>2. Інформація про країну походження має знаходитися у доступному місці виробу (упаковки) та нанесена у спосіб, що відповідає встановленим вимогам.</p> <p>3. Забороняється використання суб'єктами господарювання напису (клейма) "Виготовлено в Україні" або аналогічного за змістом щодо товарів, які мають іноземне походження.</p> <p>4. Уповноважені органи державної влади контролюють дотримання зазначених вимог відповідно до закону.</p>				
<p>Стаття 162. Правомочності суб'єктів господарювання щодо комерційної таємниці</p>	<p>Ст.. 162 частково дублює положення Гл. 46 Право інтелектуальної власності на комерційну таємницю ЦКУ, відповідно до якої визначено</p>	<p>Жодних посилань на судову практику</p>	<p>Перенести до ЦКУ та внести відповідні зміни до Закону</p>	<p>Гл. 46 визначає особливості реалізації права на комерційну таємницю, в свою</p>

<p>1. Суб'єкт господарювання, що є володільцем технічної, організаційної або іншої комерційної інформації, має право на захист від незаконного використання цієї інформації третіми особами, за умов, що ця інформація має комерційну цінність у зв'язку з тим, що вона невідома третім особам і до неї немає вільного доступу інших осіб на законних підставах, а володільць інформації вживає належних заходів до охорони її конфіденційності.</p> <p>2. Строк правової охорони комерційної таємниці обмежується часом дії сукупності зазначених у частині першій цієї статті умов.</p> <p>3. Особа, яка протиправно використовує комерційну інформацію, що належить суб'єкту господарювання, зобов'язана відшкодувати завдані йому такими діями збитки відповідно до закону. Особа, яка</p>	<p>поняття комерційної таємниці, майнові права інтелектуальної власності на неї, строк чинності прав та охорону комерційної таємниці органами державної влади.</p>		<p>України «Про інформацію» (з урахування пропозицій щодо статті 36 ГКУ)</p>	<p>чергу Закон України «Про інформацію» регулюються відносини щодо створення, збирання, додержання, зберігання, використання, поширення, охорони, захисту інформації.</p>
--	--	--	--	---

<p>самостійно і добросовісно одержала інформацію, що є комерційною таємницею, має право використовувати цю інформацію на свій розсуд.</p> <p>4. До відносин, пов'язаних з комерційною таємницею, не врегульованих цим Кодексом, застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України та інших законів.</p>				
--	--	--	--	--